

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Tribunale di Milano (Itálie) dne 14. listopadu 2019 – Banco di Desio e della Brianza SpA a další v. YX, ZW

(Věc C-831/19)

(2020/C 36/22)

Jednací jazyk: itaština

Předkládající soud

Tribunale di Milano

Účastníci původního řízení

Žalobkyně: Banco di Desio e della Brianza SpA, Banca di Credito Cooperativo di Carugate e Inzago sc, Intesa Sanpaolo SpA, Banca Popolare di Sondrio s.c.p.a, Cerved Credit Management SpA

Žalovaní: YX, ZW

Předběžné otázky

- 1) Brání ustanovení článku 6 ve spojení s článkem 7 směrnice 93/13/EHS ⁽¹⁾ a článkem 47 Listiny základních práv Evropské unie, a za jakých podmínek, takovému vnitrostátnímu právnímu řádu, jako je právní řád v projednávané věci, který exekučnímu soudu brání, aby provedl vlastní přezkum exekučního titulu, který nabyt právní moci, v případě, že spotřebitel, který se dozvěděl o svém postavení (příčemž takovou znalost předtím soudy v rámci existujícího platného práva vylučovaly), navrhne, aby soud vykonal tento přezkum?
- 2) Brání ustanovení článku 6 ve spojení s článkem 7 směrnice 93/13/EHS a článkem 47 Listiny základních práv Evropské unie, a za jakých podmínek, takovému právnímu řádu, jako je vnitrostátní právní řád, který v případě implicitního rozhodnutí, jímž byla vyloučena zneužívající povaha smluvního ujednání, brání exekučnímu soudu, který má rozhodovat o námitkách spotřebitele proti navrhovanému výkonu rozhodnutí, aby tuto zneužívající povahu konstatoval, a lze uvedenou nemožnost přezkumu předpokládat i v případě, že nebylo možno - vzhledem k existujícím právním předpisům platným v době, kdy daný rozsudek nabyt právní moci - přezkoumat zneužívající povahu smluvního ujednání, a to v důsledku nemožnosti kvalifikovat ručitele jako spotřebitele?

⁽¹⁾ Směrnice Rady 93/13/EHS ze dne 5. dubna 1993 o nepřiměřených podmínkách o [zneužívajících ujednáních] ve spotřebitelských smlouvách (Úř. věst. 1993, L 95, s. 29; Zvl. vyd. 15/02, s. 288; oprava Úř. věst. 2016, L 303, s. 26).

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Okresným soudem Poprad (Slovensko) dne 22. listopadu 2019 – IM v. STING Reality s.r.o.

(Věc C-853/19)

(2020/C 36/23)

Jednací jazyk: slovenština

Předkládající soud

Okresný soud Poprad

Účastníci původního řízení

Žalobce: IM

Žalovaná: STING Reality s.r.o.

Předběžné otázky

1. Musí být směrnice Evropského parlamentu a Rady 2005/29/ES ⁽¹⁾ ze dne 11. května 2005 o nekalých obchodních praktikách vůči spotřebitelům na vnitřním trhu a o změně směrnice Rady 84/450/EHS, směrnic Evropského parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004, vykládána v tom smyslu, že takové skutkové okolnosti, jaké nastaly v projednávané věci, za kterých fyzické osobě, jež se nachází se ve finanční a časové tísní a jejímž úmyslem je získat úvěrové prostředky na udržení si vlastnického práva k nemovité věci představující její jediné bydlení, předloží podnikatel v odvětví úvěrů smlouvu, kterou je tato osoba trvale zbavena vlastnického práva k nemovité věci navzdory tomu, že její vůlí bylo převést nemovitou věc na věřitele jen dočasně za účelem zajištění úvěrové smlouvy, představují nekalou obchodní praktiku?
2. Musí být směrnice Rady 93/13/[EHS] ⁽²⁾ ze dne 5. dubna 1993 o zneužívajících ujednáních ve spotřebitelských smlouvách (dále jen „směrnice 93/13“) vykládána v tom smyslu, že za skutkových okolností popsaných v [otázce č. 1] podléhá soudnímu přezkumu i kupní smlouva o převodu nemovité věci i navzdory argumentům podnikatele o individuálně sjednaných smluvních podmínkách, jestliže podnikatel odmítne předložit soudu smlouvy v jiných případech s cílem zjistit, zda jde o formulářový typ smluv používaných podnikatelem v jiných případech?
3. Spadá-li věc do působnosti směrnice 93/13, musí být za okolnost relevantní pro účely čl. 4 odst. 1 této směrnice považován i stav před uzavřením smlouvy, a sice že k osobním údajům žalobce se žalovaný podnikatel dostal bez souhlasu žalobce?

⁽¹⁾ Úř. věst. 2005, L 149, s. 22.

⁽²⁾ Úř. věst. 1993, L 95, s. 29; Zvl. vyd. 15/02, s. 288, oprava Úř. věst. 2016, L 303, s. 26.

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce podaná Nejvyšším soudem Slovenskej republiky (Slovensko) dne 26. listopadu 2019 – Slovak Telekom a.s. v. Protimonopolný úrad Slovenskej republiky

(Věc C-857/19)

(2020/C 36/24)

Jednací jazyk: slovenština

Předkládající soud

Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slovensko)

Účastníci původního řízení

Stěžovatelka: Slovak Telekom a.s.

Další účastník řízení: Protimonopolný úrad Slovenskej republiky

Předběžné otázky

Otázka k výkladu čl. 11 odst. 6 věty první nařízení Rady (ES) č. 1/2003 ⁽¹⁾ ze dne 16. prosince 2002 o provádění pravidel hospodářské soutěže stanovených v člancích 81 a 82 Smlouvy:

1. Znamená slovní spojení „ztrácejí orgány pro hospodářskou soutěž členských států příslušnost používat články 81 a 82 Smlouvy“ ⁽²⁾ ztrátu pravomoci orgánů členských států uplatňovat články 81 a 82 Smlouvy?